

Nositelky Řádu stříbrného trojlístku

Řád stříbrného trojlístku je nejvyšším českým skautským oceněním pro ženy, které je udělováno za mimořádný celoživotní přínos skautingu s celostátním dopadem, zásluhy o rozvoj a šíření skautských myšlenek a dlouholetou službu ve skautském hnutí. Má maximálně 12 žijících nositelek.

Hana Dvořáková z Prahy

Sestra Hana Dvořáková pochází ze skautské rodiny - skautoval její tatínek i jeho bratr, sama začala skautovat během 2. sv. války, kdy vstoupila do oddílu Sluníčka, který pracoval pod hlavičkou KČT. Po válce se stala členkou oddílu vodních skautek. V letech 1968 - 1970 působila Náčelnictvu dívčího kmene kromě Hany Dvořákové, také její teta Anna Filipová (místonáčelní), sestřenice Nataša Brázdilová a sestra Eva Průšová. Sestra Dvořáková, profesí lékařka, působila jako vedoucí zdravotní rady.

Je aktivní členkou Svojsíkova oddílu, dlouho vedla jeho Pražskou družinu. Po roce 1989 se opět zapojila do obnovy skautingu, do roku 1992 vykonávala funkci místostarostky organizace.

Hana Bouzková - Ezop z Prahy

Udělení Řádu stříbrného trojlístku proběhlo v Praze v roce 2009.

Sestra Hana Bouzková se narodila v roce 1935 v Benešově v rodině ředitele okresní nemocenské pojišťovny a čelného představitele místní organizace strany národně socialistické. Skautovat začala už v dětství, podporována rodiči a prarodiči. V roce 1942 byl za heydrichiády její otec zatčen a následně popraven. Rodina se rozhodla utéct z Benešova do Prahy a po zbytek války bydlela u příbuzných - sedm lidí v jednopokojovém bytě. Po válce žila nejpreve v Praze a posléze se vrátila do Benešova a ke skautování - její družina benešovských skautek se scházela i po roce 1950. Podařilo se jí vystudovat gymnázium a potom němčinu na Filozofické fakultě UK v Praze. Po promoci v roce 1958 šla při volbách za plentu a v důsledku toho jí bylo jako

"nespolehlivé" umožněno učit pouze na základních školách, nikoli na gymnáziích (to až o 10 let později).

V roce 1968 se spolupodílela na obnovení skautingu, podobně i v po sametové revoluci v roce 1989, kdy přispěla k obnovení skautského střediska v Benešově. V letech 1992 - 1995 vykonávala funkci místostarostky Junáka. Dnes je vůdkyní Svojsíkova oddílu, čestné jednotky Junáka - českého skauta.

Libuše Franců - Sluníčko z Písku

Udělení Řádu stříbrného trojlístku proběhlo v roce 1995.

Sestra Libuše Franců začala skautovat před 2. sv. válkou v Písku, v roce 1946 už se zúčastnila Dívčí lesní školy v Černošicích, na jejímž vedení se spolupodílela ses. Milčicová, navštěvovala ji tehdejší náčelní Vlasta Koseová či dr. Anna Berkovcová.

V důsledku komunistického převratu v únoru 1948 a následném zákazu skautingu zaniklo i skautské středisko v Písku, mnozí z vedoucích, včetně sestry Franců, ale pokračovali ve výchovné práci pod hlavičkou místního Klubu československých turistů. Během pražského jara neváhala a k rodině (postupně se jí narodili tři synové) si přibrala také skautský úvazek - kromě vedení oddílu zvládla vykonávat i funkci zástupkyně okresní rady píseckého okresu.

Skautské zkušenosti a přístup k výchově zúročila i ve svém dalším zaměstnání - dostudovala dálkově pedagogickou školu a stala se vychovatelkou ve školní družině. Po obnovení skautingu v roce 1989 byla zvolena členkou Ústřední rady Junáka a aktivně se účastnila i obnovy píseckého skautingu.

Dagmar Housková z Prahy

Udělení Řádu stříbrného trojlístku proběhlo v roce 1995 na Seči.

Sestra Dáša vstoupila do skautského oddílu v r. 1946 v Praze v roce 1946, ale stihla pouze složit skautský slib - když jí bylo 14 let, byl oddíl po únorových událostech roku 1948 zrušen.

Během pražského jara se podílela na vzniku střediska Platan na Praze 4, kde pracovala jako vůdkyně dívčího oddílu. Vedla tábory v letech 1969 a 1970. Zapojila se také do přípravy III. valného sněmu 1968, kdy se zapojila do práce organizační rady Junáka. Kvůli dalšímu zákazu skautingu již nestihla dodělat vůdcovské zkoušky, dekret získala až po roce 1989. Činovnice a činovníci střediska se scházeli i po roce 1970, sestra Dáša navíc spolu se staršími skautkami přešla vodácké Pětky, která pokračovala v činnosti pod hlavičkou TJ Orbis v Nuslích až do roku 1989.

Po znovuoobnovení organizace v roce 1989 se zapojila do činnosti ústředí jako členka organizační rady, spolupracovala na vydávání prvních čísel zpravodaje Junák hlásí, byla aktivní v Náčelnictvu KD, podílela se na přípravě a organizaci Valných sněmů. Spolu s manželem zorganizovala v polovině 90. let tři ročníky prázdninových kurzů němčinou pro skautky „Gut Pfad“. Po skončení práce ve vedení organizace převzala práci ve Svojsíkově oddíle, kde vede evidenci členů a připravuje pro tisk materiály a vzpomínky sestry náčelní Vlasty Mackové, Ivy Vaňkové, br. Píska a dalších osobností.

Zdeňka Krejčíková z Prahy

Udělení Řádu stříbrného trojlístku proběhlo v Praze 19. 9. 2015.

Sestra Krejčíková vstoupila do Junáka hned po válce v červnu 1945 do 34. dívčího oddílu v Praze, kde absolvovala v r. 1947 rádcovský kurs. Po maturitě na zdravotní škole v r. 1951 se dostala na umístěnku do Chebu, kde navázala kontakt s chebskými skauty.

Po návratu do Prahy v r. 1968 obnovila činnost 34. oddílu a v r. 1970 složila vůdcovskou zkoušku. Současně se stává vůdkyní 34. střediska Ostříž. V práci s mládeží nepřestala ani po opětovném zrušení Junáka, ale převedla oddíl do Turistického oddílu mládeže při ČSTV, kde pokračovala v duchu skautské výchovy až do r. 1989.

Po Sametové revoluci se opět aktivně zapojila do obnovy činnosti Junáka. Je instruktorkou na vůdcovských kursech, byla výchovnou zpravodajkou okresu Praha 4 a později se stala vůdkyní OS kmene Prahy 4. Ve svém volném čase chodila do Jedličkova ústavu předčítat nevidomým. Působila a působí především v Praze, kde svou erudovaností a jistotou se významnou měrou podílí na přípravě nových vůdkyň a činovnic. Je nositelkou Řádu čestné lilie v trojlístku, Skautské lásky, členkou Svojsíkova oddílu, členkou Oddílu Velená Fanderlíka, členkou družiny Strážců Svojsíkova hrobu.

Ludmila Štrofová - Lili z Brna

Sestra Lili začala skautovat po válce v roce 1945 ve 4. dívčím oddíle v Brně. V té době vedla oddíl sestra Mašková – Opletalová, která byla vždy jejím největším vzorem.

Po obnovení Junáka v roce 1968 se stala členkou BRJ. V roce 1969 skládala vůdcovskou zkoušku. V témže roce absolvovala Lesní školu ve Slavoňově. Na této oblastní lesní škole se seznámila s několika členkami Náčelnictva dívčího kmene, zejména se sestrou Vlastou Mackovou. Udržovala nimi spojení i po zrušení Junáka v roce 1970. Aby dále mohla pracovat s dětmi, vedla od roku 1970 do roku 1989 44. dívčí pionýrský oddíl v duchu skautské výchovy.

Po znovuoobnovení skautingu v roce 1989 pomáhala zahájit činnost BRJ a znovu pokračování činnosti 4. dívčího oddílu Brno, který do roku 1994 vedla. V roce 1990 se na popud sestry náčelní Vlasty Mackové stala členkou Náčelnictva dívčího kmene, v dalších letech pak zastávala funkci místonáčelní. Členkou Ústřední rady Junáka byla do roku 1997. Lesní školu ve Stálkově vedla v letech 1991, 1993 – 1999. V roce 1992 absolvovala DILŠ, kterou vedla sestra Machová, další DILŠ opět ve Stálkově vedla ve spolupráci se sestrou Peškovou v letech 1997 a 1999. Sestra Štrofová je členkou Svojsíkova oddílu, obdržela Řád čestné lilie v trojlístku a Medaili díků.

Alena Tománková z Ostravy

Sestra Alena se narodila v Uherském Hradišti, kde také v roce 1946 vstoupila do oddílu. Do zákazu skautingu stihla absolvovat čtyři tábory a Lesní školu v Jinošově. Po maturitě na gymnáziu vystudovala hereckou konzervatoř a působila nejprve ve Zlíně a po té se přestěhovala do Ostravy.

V letech 1968 - 70 působila v Náčelnictvu Dívčího kmene a vedla rádcovské kurzy.

Po znovuoobnovení organizace po sametové revoluci v roce 1989 působila v okresní radě, v 90. letech byla členkou Náčelnictva a místonáčelní Dívčího kmene.

Jana Vojáčková - Uhlík z Plzně

Udělení Řádu stříbrného trojlístku proběhlo v Plzni 23. 11. 2017.

Sestra Jana Vojáčková, skautskou přezdívkou Uhlík se narodila v roce 1931 v Plzni. V roce 1945, jako čtrnáctiletá, vstoupila do katolického 12. oddílu, brzy však přestoupila do 27. oddílu, kam chodily její kamarádky ze třídy. S tímto oddílem se zúčastnila táborů v letech 1947, 1948 a také v roce 1949.

Po zákazu skautingu v r. 1950 u sebe ukryla některé věci z klubovny, mj. Knappův štít. V roce 1950 ale odešla do Prahy, kde pracovala jako účetní, a ztratila tak dočasně kontakt se svými přáteli z oddílu.

V roce 1968 se ses. Vojáčková se podílela na obnovení skautingu v Plzni, založila dívčí oddíl Bílá střelka. Oddílu věnovala během následujících dvou let velké úsilí. Oddílu se podařilo postavit klubovnu, kam denně chodila po práci připravovat program a plánovat oddílové akce. Její práce se odrazila i na výsledcích v závodech, její skautky vyhrály krajské kolo Svojsíkova závodu v roce 1969, o rok později se její světlušky celostátního kola již zúčastnit nestihly. Po té již přišel další zákaz skautingu - po dohodě s rodiči oddíl ve své činnosti nepokračoval, nicméně část dětí přešla do lyžařského oddílu Josefa Lišky, který byl do určité míry „skautský“.

V roce 1989 se Jana Vojáčková opět podílela na obnovení „svého“ oddílu, který změnil název na 53. oddíl Šedá střelka a působila jako zástupkyně vedoucí oddílu. V současné době dále působí v Kmeni dospělých.

Dana Seidlová - Pirátka z Prahy

Udělení Řádu stříbrného trojlístku proběhlo v Praze 21. 9. 2019.

Dana Seidlová - Pirátka se narodila v roce 1929 v Čáslavi. Její otec byl lesním správcem na hraběšínském zámku knížete Schwarzenberga, maminka se starala o domácnost. Dana měla dva sourozence, o rok staršího bratra Jiřího, později přišla na svět o 18 let mladší Anna. Dana a její bratr prožívali v hájovně šťastné dětství, které narušila až 2. sv. válka. Během ní se rodina snažila přilepšovat potvrvinami lidem z města. Konec války ji zastihl ve Vlachově Březí, kam byl její otec jako lesník přeložen. V červnu 1945 se rodina přestěhovala na Orlík, který jim svěřil kníže Schwarzenberg do správy. Šestnáctiletá Dana se rozhodla studovat v Praze, kde navštěvovala gymnázium

v Nerudově ulici a bydlela u své tety Vlasty Koseové, zakladatelky dívčího skautinku. Právě díky ní Dana získala vřelý vztah ke skautingu.

Po komunistickém převratu v roce 1948 začala mít rodina (která do té doby byla ve službách Schwarzenbergů) problémy. Dana se chtěla stát lékařkou, bylo jí však umožněno absolvovat pouze kurz pro porodní asistentka - po té pracovala tam, kam byla přidělena - v Tanvaldu, Jilemnici a Semilech. Ani podruhé se přes doporučení nadřízeného lékaře na lékařskou fakultu kvůli "špatnému třídnímu původu" nedostala, nakonec se jí podařilo v 60. letech vystudovat obor psychologie péče o nemocné, ale před disertací v roce 1969 spolu s manželem a dětmi emigrovala nejprve do Německa, po roce pak do Švýcarska. Po té, co jí odrostly děti, pracovala jako porodní sestra. Ve Švýcarsku se seznámila se spisovatelem, kazatelem a sociálním pracovníkem Přemyslem Pitterem, jenž Svazu československých spolků pomohl založit českou školu. Dana v ní působila od samého vzniku na počátku 70. let. V 70. letech se v ní znovu probudila skautka a rozhodla se své dávné zkušenosti oprášit a uvést v život v podobě organizování skautských táborů, kam jezdily děti nejen ze Švýcarska, ale také z Německa, Francie a později i USA. Posledních devět táborů po sametové revoluci (1990–1999) organizovala také jen pro české děti, kterým byla většina nákladů hrazena. Založila a vydávala skautský časopis Tamtam, do Zpravodaje Čechů a Slováků ve Švýcarsku psala o historických i politických událostech. Byla ve spojení s lidmi kolem Charty 77, spolu s farářem Svatoplukem Karáskem se snažila na Západě myšlenky Charty šířit a podporovat.

Do Československa se vypravila hned po 17. listopadu 1989 a pokračovala ve své podpůrné činnosti. Dočkala se přijetí Václavem Havlem na Pražském hradě a provázela ho na oficiální cestě do Švýcarska. Byl jí udělen čestný doktorát. Obdržela jej spolu s dalšími lidmi, jimž komunistický režim znemožnil dokončení vysokoškolských studií. Na sklonku roku 2016 se natrvalo usadila v České republice, stále se aktivně zajímá o skautské dění a je mj. pravidelnou návštěvnicí Mikulášského semináře.

Marta Štáflová - Tiki

Udělení Řádu stříbrného trojlístku 13. 10. 2021 v Havlíčkově Brodě.

Sestra Tiki je žijící legendou havlíčkobrodského skautingu, která v současnosti propojuje všechny generace skautů a skautek v kraji. Skautské myšlence je věrná už tři čtvrtě století. Už v roce 1945 byla členkou oddílu Lišek, vedeného sestrou Hanou

Huthovou, kterou Státní bezpečnost v roce 1948 zatkla na táboře v Orlických horách. Ještě v roce 1950 vedla, spolu s oddílovou radou, poslední tábor u Doubravky.

Spolu se svým manželem měli velkou zásluhu na obnově skautské činnosti v Havlíčkově Brodě v letech 1968-70, kdy obnovila a znovu vedla oddíl Lišek a stihla absolvovat Lesní školu na Klučance, vedenou Dagmar Bednářovou - Šavrou.

Po Sametové revoluci se se manželem hned pustili do práce v rámci střediska i okresu. Tiki byla tajemnicí okresní rady a později výchovnou zpravodajkou ORJ, je členkou zkušební komise pro VZ, je dlouholetou členkou krajského poradního sboru Kmene dospělých v Jihlavě a přispěvatelkou časopisu MAGOS. Její vášní bylo cestování, takže po revoluci využila každou příležitost a vyjela se skauty do zahraničí. Stále je velmi aktivní a svoji energii přenáší i na své okolí.

Od roku 1992, téměř 30 let, vede Klub KD v Havlíčkově Brodě, jehož především „dívčí“ část je velmi aktivní, pravidelně se schází a připravuje různé akce, podílí se na charitativních sbírkách, přispívá na „Psí tlapky“ atp. Napsala dějiny skautingu v Havlíčkově Brodě 1945-50 a 1968-70, 30 kronik z putovních táborů a připravuje souhrnný spis o významných skautských činovnících v Havlíčkově Brodě od r. 1919.